

Fragment de la posada en comú amb els alumnes de 2n (un cop vista la pel·lícula).

- Úrsula: *El que em va emocionar més va ser quan la gavina intentava sortir a la superfície i tot al seu voltant estava ple de petroli. Em sentia com si fos la gavina.*
- Ahmad: *Jo també recordo quan la gavina era dins de l'aigua rodejada de petroli.*
- Joan: *A mi em va impactar quan el vaixell va xocar contra la roca, es trenca i es vessa tot de petroli al mar. La gavina no podia sortir, tota ella era plena de petroli.*

Hi ha deu intervencions més que coincideixen amb el mateix moment.

- Alba P.: *A mi el que em va agradar més va ser quan la gavina es fa gran, puja al campanar i es tira. Semblava que no podria, que s'havia de fer mal, però ho va aconseguir i se'n va anar amb les altres gavines. S'ho mereixia, s'havia esforçat molt!*
- Brian: *Jo vaig trobar molt divertit quan la gavina aprenia a volar amb l'ajuda dels gats.*
- Manu: *Per a mi va ser emocionant el moment en què les rates celebraven que havien aconseguit el menjar i quan els gats preparen el formatge com si fos el cavall de Troia. Els gats van sortir disparats, menys el petit!*
- Aina: *Per a mi el més emocionant va ser quan la gavina petita estava segrestada per les rates. I també quan va arribar el gat petit i semblava que se l'havia de menjar!*
- Paula: *Doncs a mi el que em va impactar va ser quan les rates cantaven. Aquells ulls feien por!*
- Ainhoa: *Doncs jo recordo amb pena quan la mare gavina es mor...*
- Martí: *En canvi, jo me'n recordo quan va néixer la gavina. Feia gràcia quan demanava "teca, teca" i com s'ho feia el gat per alimentar-la sense tenir ni idea.*
- Sandra: *Sí, va ser molt tendre quan va néixer la gavina.*
- Ferran: *A mi em van sorprendre dues coses. Una, quan la gavina estava dins del mar ple de petroli. L'altra, quan els vaixells van xocar i el petroli es va començar a vessar. Em va semblar estrany que les gavines, des del cel, no se n'adonguessin.*
- Joan: *Sí però des de dalt el cel, encara que hi hagi una taca al mar, no es veu. Quan estàs al mar sí que ho deus veure.*
- Laia: *El gat petit espantava la gavina i em pensava que li faria mal.*

...

El col·loqui va durar ben bé una hora i va ser interessant constatar com els i les alumnes eren capaços d'adonar-se de molts detalls i d'anar-los enllaçant perquè la història tingués sentit. On no hi arribava un, ho aconseguia una altra.

Van prendre contacte molt fàcilment amb la història, ja des del moment de la preparació prèvia. En aquest grup hi havia dos nens que havien vist la pel·lícula amb anterioritat amb les famílies i no per això van perdre l'interès. Al contrari, encara van dir que van poder veure més detalls.

Les intervencions mostraven com la pel·lícula els havia tocat els sentits i els sentiments. No va ser complicat que s'identifiquessin amb la petita gavina ni amb el desastre ecològic que allí es plantejava.

A mode de conclusió només cal afegir les intervencions finals:

- *Encara que es mori la mare, sempre hi haurà algú que cuidarà de tu.*
- *Els grans ens cuiden i nosaltres també hem de cuidar els més petits.*
- *La Terra és el lloc on vivim tots i tots hem de cuidar d'ella.*

Escola Auró
Alumnes de 2n